

HARAMBEE 2002

Harambee 2002 is een solidariteitsfonds voor de financiering van ontwikkelings- en onderwijsprojecten in midden- en zuidelijk Afrika. Het is opgezet door het organisatiecomité van de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá.

In swahili betekent **Harambee** "allemaal samen". Het is de uitroep die gebruikt wordt wanneer mensen iets ondernemen voor de gemeenschap. Ieder draagt naar vermogen bij.

De fondsenwerving gaat nog steeds door. Ook vanuit Nederland wordt Harambee 2002 gesteund. Bijdragen kunnen worden overgemaakt op Postbankrekening 4378667 t.n.v. Stichting De Oude Gracht, Amsterdam, o.v.v. "Harambee 2002".

Verdere informatie: www.harambee2002.org

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid. Wie toekomstige nummers van het bulletin wenst te ontvangen, kan dit verzoeken aan:
Prelatuur van het Opus Dei - Bureau voor heiligverklaringen
Jan Luijkenstraat 52, 1071 CS Amsterdam
e-mail: info@opusdei.nl

Wij zijn onze lezers en lezeressen dankbaar wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit informatiebulletin te ontvangen.

Eindredactie: C.G.E. van der Ploeg, pr.

ISSN: 15675556

Meer informatie over de heilige Jozefmaria en over het Opus Dei staat op www.opusdei.nl. Via de homepage kan men zich opgeven voor de gratis update-service. Men ontvangt dan maandelijks per e-mail het laatste nieuws.

Heilige Jozefmaria Escrivá

6 oktober 2002

INFORMATIEBULLETIN nr. 26 - januari 2003

God, U hebt op voorspraak van de maagd Maria aan de heilige priester Jozefmaria talrijke genaden geschonken en hem uitgekozen als een trouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen. Geef dat ook ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik maak om U lief te hebben en met vreugde en eenvoud ten dienste te staan van de Kerk, de paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken.

Verleen mij op de voorspraak van de heilige Jozefmaria de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

Inhoud

3	Dagen van gebed en dankbaarheid
7	De wereld tot God verheffen en van binnenuit omvormen
12	Neem het onderricht van de nieuwe heilige mee
18	De vreugde en dankbaarheid van duizenden mensen
22	Jozefmaria Escrivá: de heilige van het gewone
26	Het goddelijke in het menselijke ontdekken
30	Het gewone leven is de arena van onze strijd voor de heiligheid

Dagen van gebed en dankbaarheid

In het schemerdonker van 23 juni 1946 kwam de priester Jozefmaria voor het eerst in Rome. Hij installeerde zich in een klein appartement van een flatgebouw aan het Città Leonina-plein, vlak naast de Sint Pieterbasiliek. Diezelfde avond ging hij naar de overdekte galerij van de flat, die uitzicht biedt op het pauselijke paleis en op de ramen van de kamers waarin de paus woont. Hierdoor geraakt, begon hij voor Pius XII te bidden. Zoals hij schreef in De Weg, had hij ernaar verlangd een bedevaart naar Rome te maken videre Petrum, om Petrus te zien. De uren gingen voorbij en bij het ochtendgloren was de heilige Jozefmaria nog steeds in gebed verzonken; hij had zijn eerste Romeinse nacht biddend doorgebracht.

• In Rome

Onder dezelfde ramen van het pauselijke paleis bad vanaf de morgen van 6 oktober een grote menigte voor de

paus en de Kerk. De mensen vulden het Sint Pietersplein en de Via della Conciliazione. Volgens de Romeinse politie waren er rond 450.000 à 500.000 aanwezigen bij de heiligverklaring van de heilige Jozefmaria. Voor velen was het ook hun eerste reis naar Rome; voor sommigen wellicht ook de enige.

Van één naar honderdduizenden. Als we rekenen in termen van de geschiedenis van de Kerk, ligt er niet zo veel tijd tussen de twee data. Het flatgebouw aan de Città Leonina is niet veranderd en ziet er nog modern uit. Tussen het alleenstaande gebed van de heilige Jozefmaria voor en dichtbij de paus en het gebed van de serene, betrokken en veelkleurige menigte is een continuïteit waarneembaar. Van belang is de vereniging van ieder mens afzonderlijk met God. De vruchtbaarheid van dat gebed is onmeetbaar. Het is God die de was-

Biblioteca Virtual Josemaría Escrivá de Balaguer y Opus Dei

Universidad de Navarra
Servicio de Bibliotecas

dom geeft.

De eerste deelnemers aan de heiligverklaring kwamen al eind september in Rome aan: per vliegtuig, trein, bus, auto of schip. In de haven van Civitavecchia meerden acht schepen aan. Op verschillende plaatsen in Rome werden de reizigers opgevangen door jonge vrijwilligers.

Op 3 oktober werd het lichaam van de stichter van het Opus Dei overgebracht naar de basiliek van San Eugenio, waar de mensen bij de kist van de nieuwe heilige konden bidden.

Op vrijdag 4 oktober was in het auditorium van Santa Cecilia aan de Via della Conciliazione de presentatie van het project Harambee 2002. Dit solidariteitsfonds voor ontwikkelingsprojecten in Afrika is opgericht bij gelegenheid van het eeuwfeest en de heiligverklaring van de heilige Jozefmaria. Artiesten van overal en mensen die getuigden over de nieuwe heilige en over het belang van educatieve programma's voor Afrika namen aan de presentatie deel.

• Onder de heiligen

De plechtigheid van de heiligverklaring begon 6 oktober om tien uur 's ochtends. "Tot glorie van de allerheiligste Drievuldigheid verklaren wij de zalige Jozefmaria Escrivá de Balaguer heilig en wij bepalen dat hij wordt opgenomen in de canon der heiligen. Wij bepalen voorts dat hij in de gehele Kerk vereerd wordt onder de heiligen", riep Johannes Paulus II plechtig uit. Het "Amen" van de menigte sloot de formule van de heiligverklaring af en een daverend applaus klonk vanaf het Sint Pietersplein tot aan de Engelenburcht.

Na de mis wilde de paus de aanwezigen groeten. In de pausmobiel, vergezeld van de prelaat van het Opus Dei, reed hij over het plein en de Via della Conciliazione. Onderweg werden hem kleine kinderen aangereikt die bij zegende en op het voorhoofd kuste.

Maandag de 7e ontving de heilige Vader de deelnemers van de heiligverklaring in audiëntie. In zijn toespraak herinnerde Johannes Paulus II aan de onvoorwaardelijke houding van

dienstbaarheid van de nieuwe heilige aan alle mensen, "die duidelijk zichtbaar was in de toewijding aan zijn priesterlijk ambt en in de grootmoedigheid waarmee hij zoveel evangelisatiewerken en ontwikkelingsprojecten ten dienste van de armsten vooruit heeft gebracht". Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, had kort daarvoor op hetzelfde Sint Pietersplein een mis van dankzegging gevierd.

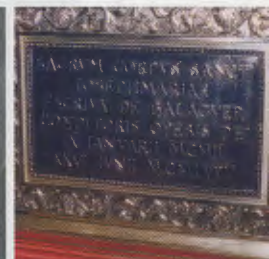
Aan het einde van de audiëntie groette patriarch Teoctist, hoofd van de Roemeens-orthodoxe kerk, de paus. De aanwezigen bij de audiëntie betuigden met hun herhaaldelijk applaus het gemeenschappelijk verlangen naar eenheid van zoveel katholieken uit alle delen van de wereld.

• Dankzegging

Op 8 en 9 oktober waren in verschillende basilieken en kerken van Rome missen van dankzegging in achttien talen. De plechtigheden rond de heiligverklaring van Jozefmaria werden

op 10 oktober afgesloten met de overbrenging van zijn lichaam naar de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede.

De paus houdt de terugkerende deelnemers aan de heiligverklaring het voorbeeld van de heilige Jozefmaria voor: "Treedt in zijn voetspoor door, zonder onderscheid naar ras, stand, cultuur of leeftijd, in de maatschappij het bewustzijn te verbreiden dat wij allen tot heiligheid geroepen zijn. Spannen jullie je in om zelf heilig te zijn; allereerst door een evangelische levensstijl te cultiveren van nederigheid en dienstbaarheid, van overgave aan de Voorzienigheid en van voortdurend luisteren naar de stem van de Geest. Op die wijze zullen jullie 'zout der aarde' (vgl. Mt 5, 13) zijn en zal jullie 'licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verbeerlijken die in de hemel is' (ibid, 5, 16)". Worden die oproepen tot het Duc in altum (vaar naar het diepe) van dezelfde Johannes Paulus II aan het begin van het nieuwe millennium.

De wereld tot God verheffen en van binnenuit omvormen

Preek van paus Johannes Paulus II bij de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá.

1 “Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God” (*Rom 8, 14*). Deze woorden van de apostel Paulus die wij zojuist gehoord hebben, helpen ons de betekenis te begrijpen van de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá, die wij vandaag vieren. Hij liet zich volgzzaam leiden door de Geest, in de overtuiging dat alleen zo de wil van God ten volle vervuld kan worden.

Deze fundamentele christelijke waarheid kwam vaak in zijn prediking voor. Steeds nodigde hij zijn geestelijke kinderen uit om de heilige Geest aan te roepen, opdat het innerlijk leven, dat wil zeggen de omgang met God, en het gezins- beroeps- en sociale leven, bestaande uit kleine aardse werkelijkheden, niet van elkaar gescheiden waren, maar één bestaan vormden dat “heilig is en vervuld van God”. “Wij ontmoeten deze onzichtbare God - schreef hij - in heel zichtbare en materiële dingen” (*Gesprekken met mgr. Escrivá, 114*).

Zijn onderricht is ook vandaag actueel en urgent. De gelovige, uit kracht van het doopsel dat hem in Christus heeft ingelijfd, is geroepen een ononderbro-

ken vitale relatie met de Heer aan te gaan.

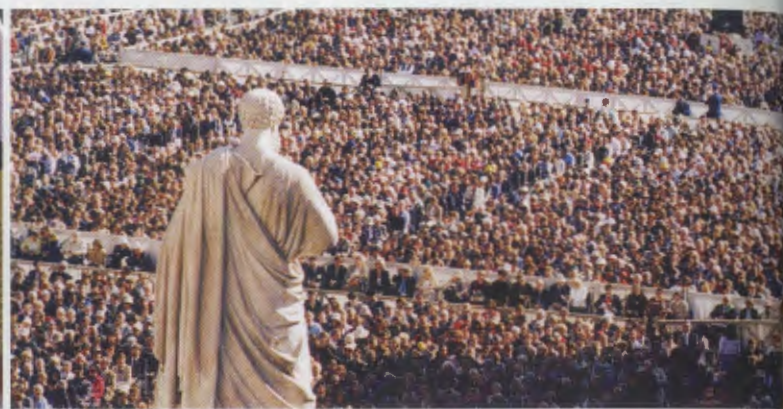
2 “Toen bracht Jahwe God de mens in de tuin van Eden, om die te bewerken en te beheren” (*Gen 2, 15*). Het boek Genesis, zoals wij in de eerste lezing gehoord hebben, herinnert ons eraan dat de Schepper de aarde aan de mens heeft toevertrouwd om die te “bewerken” en te “beheren”. De gelovigen die in alle realiteiten van deze wereld werkzaam zijn, dragen bij aan de verwezenlijking van dit universele goddelijke project. Het werk en elke andere activiteit die met de hulp van de genade wordt volbracht, worden omgevormd in dagelijkse middelen van heiligheid.

“Het gewone leven van een christen die geloof heeft - placht Jozefmaria Escrivá te zeggen -, of hij nu werkt of uitrust, of hij nu bidt of slaapt, op welk moment dan ook, is een leven waarin God altijd aanwezig is” (*Meditaties, 3 maart 1954*). Deze bovennatuurlijke visie op het leven opent een horizon met buitengewoon reddend perspectief. Want ook in de schijnbare monotonie van het gewone aardse leven, is God dichtbij ons en kunnen wij meewerken aan Zijn heilsplan.

Op 6 oktober 10.25 uur verklaarde Johannes Paulus II in aanwezigheid van honderdduizenden mensen uit alle delen van de wereld Jozefmaria Escrivá heilig

De communie werd uitgereikt door duizend priesters vergezeld van vrijwilligers met witte paraplu's

Daarom is beter te begrijpen wat het Tweede Vaticaans Concilie stelt, namelijk dat "de christelijke boodschap de mensen niet afhoudt van de uitbouw van de wereld (...), maar dat deze hen juist verplicht dit werk te verrichten" (*Gaudium et spes*, 34).

3 De wereld tot God verheffen en van binnenuit omvormen: dit is het ideaal dat de heilige stichter jullie voorhoudt, beminde broeders en zusters, die jullie verheugen op zijn verheffing tot de eer der altaren. Hij blijft jullie herinneren aan de noodzaak niet bang te zijn voor een materialistische cultuur die de meest zuivere identiteit van de leerlingen van Christus wil aantasten. Hij herhaalde met kracht dat het christelijk geloof zich verzet tegen het conformisme en de inner-

lijke inertie. Treedt in zijn voetspoor door, zonder onderscheid naar ras, stand, cultuur of leeftijd, in de maatschappij het bewustzijn te verbreiden dat wij allen tot heiligheid geroepen zijn. Spannen jullie je in om zelf heilig te zijn; allereerst door een evangelische levensstijl te cultiveren van nederigheid en dienstbaarheid, van overgave aan de Voorzienigheid en van voortdurend luisteren naar de stem van de Geest. Op die wijze zullen jullie "zout der aarde" (vgl. *Mt 5, 13*) zijn en zal jullie "licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is" (*ibid*, 5, 16).

4 Zeker, onbegrip en moeilijkheden ontbreken niet bij degene die de zaak van

het evangelie probeert te dienen. De Heer zuivert en modelleert met de mysterieuze kracht van het Kruis degenen die Hij roept om Hem te volgen. Maar in het Kruis, zo herhaalde de nieuwe heilige, vinden wij licht, vrede en vreugde: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Sinds 7 augustus 1931, toen tijdens de heilige Mis in zijn ziel de woorden van Jezus weerklonken: "wanneer Ik van de aarde zal zijn omhoog geheven, zal ik allen tot Mij trekken" (*Job 12, 32*), begreep Jozefmaria Escrivá duidelijker dat de zending van de gedoopten bestaat in de verheffing van het Kruis van Christus op alle menselijke realiteiten. Vanuit zijn binnenste voelde hij de dringende oproep om alle milieus te evange-

liseren. Hij aanvaardde zonder aarzeling de uitnodiging van Jezus aan de apostel Petrus, die kort geleden nog op dit plein heeft geklonken: "*Duc in altum!*". Hij bracht deze over op heel zijn geestelijke familie, opdat deze aan de Kerk een waardevolle bijdrage van vereniging en apostolisch dienstwerk zou leveren. Deze uitnodiging strekt zich vandaag tot ons allemaal uit. "Vaar nu naar het diepe - zegt de goddelijke Meester ons - en gooi uw netten uit voor de vangst" (*Lc 5, 4*).

5 Om zo'n compromitterende zending uit te voeren, is een voortdurende innerlijke groei nodig die gevoed wordt door het gebed. De heilige Jozefmaria was een meester in de beoefening van het gebed, dat hij als een bijzonder "wapen" beschouwde om de wereld te verlossen.

“ De wereld tot God verheffen en van binnenuit omvormen: dit is het ideaal dat de heilige stichter jullie voorhoudt ”

Hij raadde altijd aan: “Eerst het gebed; vervolgens de boete; op de derde plaats, pas op de ‘derde plaats’ de actie” (*De Weg*, 82). Dit is geen paradox, maar een blijvende waarheid: de vruchtbaarheid van het apostolaat ligt bovenal besloten in het gebed en in een intens en onafgebroken sacramenteel leven. Dat is uiteindelijk het

geheim van de heiligheid en van het werkelijke succes van de heiligen.

Moge de Heer jullie helpen, beminde broeders en zusters, om deze veeleisende ascetische en evangeliserende nalatenschap op jullie te nemen. Dat Maria, die de heilige stichter aanriep als *Spes*

“ De zending van de gedoopten bestaat in de verheffing van het Kruis van Christus op alle menselijke realiteiten ”

nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini, jullie ondersteunt.

Dat de heilige Maagd ieder van ons tot een authentieke getuige van het evangelie omvormt, bereid om op alle plaatsen een edelmoedige bijdrage te leveren aan de opbouw van het Rijk van Christus. Dat het voorbeeld en het onderricht van de

heilige Jozefmaria ons stimuleren, opdat wij aan het eind van onze aardse pelgrimstocht ook kunnen delen in de gelukzalige erfenis van de Hemel. Daar, samen met de engelen en alle heiligen, zullen wij het gezicht van God aanschouwen en Zijn glorie bezingen tot in eeuwigheid.

Neem het onderricht van de nieuwe heilige mee

Preek van mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, in de mis van dankzegging voor de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá. Rome, Sint Pietersplein, 7 oktober 2002.

1 *Laudate Dominum omnes gentes* (Ps 116 [117], 1), prijst de Heer alle volkeren. De uitnodiging van de tussenzang, die zojuist heeft weerklonken, vat onze diepste gevoelens van vandaag goed samen: *Deo omnis gloria!*, voor God alle glorie. We willen de heilige Drie-eenheid aanbidden en danken voor het geschenk waarmee Hij de Kerk en de wereld heeft verrijkt: de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá, priester en stichter van het Opus Dei, gisteren door onze geliefde paus Johannes Paulus II. Onze dank richt zich ook tot de Heilige Vader, die uitvoering heeft gegeven aan de plannen van de Drie-eenheid. Nu wij ons opmaken om onze gebeden tot God te richten, vertrouwen wij hem en zijn intenties aan de Heer toe. Wij weten dat dit gebed de heilige Jozefmaria zal bevallen, omdat hij de plaatsbekleder van Christus op aarde met heel zijn hart bemindde. Daarom heeft hij deze liefde voor de paus nooit gescheiden van zijn liefde voor Jezus en Zijn gezegende

Moeder. Vanaf het moment dat de Heer hem de eerste voorgevoelens van het Opus Dei gaf, dat hij toen nog niet kende, begon hij te bidden en te werken aan de roep uit zijn hart: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!*, allen met Petrus naar Jezus door Maria. Wij, die deze heilige Mis bijwonen, en de talloze mensen over de hele wereld die in de geest met ons verenigd zijn, hebben veel te danken aan de nieuwe heilige die God aan de Kerk heeft geschonken. Velen van ons hebben op zijn voorspraak genaden en allerlei gunsten verkregen. Wij proberen hem na te volgen in zijn trouw aan de Heer, door de geest die hij belichaamde te beleven. De heilige Jozefmaria heeft ons met zijn voorbeeld en leer concreet getoond hoe wij de weg van de christelijke roeping kunnen afleggen met als einddoel de heiligheid. Daarom is de heiligverklaring van de stichter van het Opus Dei een feest: het feest van de Kerk als grote familie van God. Hiervoor willen wij de Heer in deze eucharistieviering danken.

2 Nog geen veertig jaar geleden verkondigde het Tweede Vaticaanse Concilie de universele oproep tot heiligheid en apostolaat. Er is nog een hele weg af te leggen, totdat deze waarheid werkelijkheid wordt in het leven van veel mensen. De paus heeft hieraan in zijn apostolische brief *Novo millennio ineunte* herinnerd,

door deze leer voor te stellen als “fundament voor de pastorale planning waarmee we ons bij het begin van het nieuwe millennium bezig moeten houden” (*NMI*, 31).

Wij allen in de Kerk, herders en gelovigen, zijn persoonlijk geroepen om elke dag de heiligheid te zoeken en persoonlijk deel te nemen aan de taak die Christus ons heeft toevertrouwd. Als de twintigste eeuw getuige is geweest van de *herontdekking* van de universele oproep tot heiligheid - die vanaf het begin in het evangelie vervat lag en waarvan de heilige Jozefmaria door goddelijke roeping pionier is geweest -, dan moet de eeuw waarin wij nu leven gekenmerkt worden door het beter en meer in praktijk brengen van deze leer. Dit is een van de grote uitdagingen die de heilige Geest tot de mensen van onze tijd richt.

De heilige Jozefmaria probeerde alle mensen te doordringen van de urgentie van deze boodschap van heiligheid. Dat zijn heiligverklaring plaats

“ Als de twintigste eeuw getuige is geweest van de herontdekking van de universele oproep tot heiligheid, dan moet de eeuw waarin wij nu leven gekenmerkt worden door het beter en meer in praktijk brengen van deze leer ”

zich door Gods hand laat leiden, zijn we gekomen om te verkondigen dat de heiligheid niet voor een groepje bevoorrechten bedoeld is. De Heer roept ons allemaal. Van ieder verwacht Hij Liefde, ongeacht plaats, levensstaat of beroep. Want dit alledaagse leven, zonder uiterlijke glans, kan een weg zijn tot heiligheid. Om God te zoeken is het niet nodig de eigen plaats in de wereld te verlaten - tenzij de Heer de roeping van religieus gegeven heeft. Alle wegen op aarde kunnen leiden naar een ontmoeting met Christus” (*Brief 24 maart 1930*, 2).

3 Zoals de nieuwe heilige vanaf de jaren dertig verkondigde (vgl. *De Weg*, 382), moeten wij op elk moment *de Heer zoeken, Hem vinden en liefhebben*. Alleen wanneer wij ons inspannen om deze stappen dag in dag uit te zetten, zullen we de volledige eenwording met Christus bereiken: door *alter Christus, ipse Christus* te zijn. “U zult misschien denken - zo zei hij - dat u

heeft gevonden bij het aanbreken van een nieuwe eeuw, is van bijzondere betekenis. Zijn boodschap weerklinkt met grote kracht in de huidige tijd: “Met de nederigheid van degene die zich zondaar en weinig waard weet - in woorden van Petrus: ‘ik ben een zondig mens’ (*Lc 5, 8*) -, maar tegelijk met het geloof van degene die

nog in de eerste fase bent. Zoek Hem vol honger (...). Als u met die inzet aan de slag bent gegaan, durf ik u te verzekeren, dat u Hem al ontmoet hebt en dat u al begonnen bent met Hem om te gaan en Hem te beminnen en dat u uw gesprek in de hemel voert (vgl. *Fil 3, 20*)” (*Vrienden van God*, 300).

We vinden Jezus in het gebed, in de eucharistie en in de andere sacramenten van de Kerk: maar we vinden Hem ook in de trouwe en liefdevolle vervulling van onze gezins-, beroeps- en sociale verplichtingen. “Inderdaad gaat het om een moeilijk en verheven doel dat pas aan het eind van onze aardse weg volledig bereikt kan worden. Maar verlies niet uit het oog, dat niemand als heilige geboren wordt. De heilige wordt gesmeed in het voortdurende samenspel van de genade van God en het antwoord van de mens daarop”, aldus de heilige Jozefmaria in een van zijn preken. Hij voegt eraan toe: “Daarom zeg ik u dat, als u zich op alle terreinen als een christen wilt gedragen (...), u dan de uiterste zorg aan de kleinste details moet besteden. U kunt immers de heiligheid die onze Heer van u eist, alleen bereiken door met liefde tot God uw werk te doen, uw plichten van elke dag na te komen, die bijna altijd bestaan uit kleine tastbare feiten” (*Vrienden van God*, 7).
Het werk heiligen. Zich met het werk heiligen. De anderen met het werk

“ Zoals de nieuwe heilige vanaf de jaren dertig verkondigde, moeten wij op elk moment de Heer zoeken, Hem vinden en liefhebben ”

heiligen. Met deze uitdrukking vat de stichter van het Opus Dei de boodschap samen die God hem had toevertrouwd om aan alle christenen te herinneren. De inzet om de heiligheid te bereiken is onafscheidelijk verbonden met de heiliging van de eigen beroepsarbeid, wanneer die wordt gedaan met menselijke volmaaktheid, zuivere intentie en in een geest van dienstbaarheid. Deze inzet is tevens niet te scheiden van de heiliging van de anderen. Als wij de Heer op zijn weg willen navolgen is het niet mogelijk onverschillig te zijn tegenover de naasten en hun materiële en geestelijke noden. “Onze roeping als kinderen van God, midden in deze wereld, eist van ons, dat wij niet slechts onze persoonlijke heiligheid nastreven, maar dat wij de aardse wegen der mensen omvormen tot paden die leiden tot de Heer, alle hindernissen ten spijt. De roeping eist van ons dat wij als gewone burgers actief deelnemen aan alle activiteiten van deze wereld om daarin de gist te zijn (vgl. *Mt 33*), die heel de massa doordoesemt (vgl. *1 Kor 5, 6*)” (*Als Christus nu langskomt*, 120).

4 De goddelijke Voorzienigheid heeft beschikt dat heilige Jozefmaria heeft geleefd in de twintigste eeuw, een tijd waarin wetenschap en techniek zich enorm hebben ontwikkeld, helaas niet altijd ten dienste van de mens. Het is daarom goed

Op het Sint Pietersplein
waren mensen uit alle delen
van de wereld

te erkennen dat er in onze tijd, naast de bewonderenswaardige verworvenheden van de menselijke geest, ook een vloed aan bitter water stroomt die de dorst naar geluk die in de harten ligt, vergeefs probeert te lessen. Maar het is ook waar, zoals mgr. Álvaro del Portillo schreef, dat met de geestelijke boodschap van de nieuwe heilige "alle beroepen, alle terreinen en de meest uiteenlopende eerlijke sociale situaties (...) door de engelen van God geroerd zijn, zoals het water van de badinrichting in Betzata (vgl. *Joh 5, 2 ev.*) genezende kracht kregen (*Pastorale brief 30 september 1975, 20*).

Nu wij denken aan de eerste opvolger van onze stichter, don Álvaro, ervaren wij zijn geestelijke aanwezigheid. Met hem kunnen wij, in dankbaarheid aan

God, bevestigen dat dankzij de leer en de geest van de stichter van het Opus Dei "zelfs vanuit de meest dorre stenen en op de meest onverwachte plekken bronnen van helend water zijn ontsproten. Het goed afgemaakte werk van de mens is tot oogwater geworden, waardoor God kan worden ontdekt in alle omstandigheden van het leven en in alle dingen. Dit gebeurt juist nu, in een tijd waarin het materialisme met kracht het werk probeert te veranderen in modder die de mensen verblindt en hen belemmert naar God op te kijken" (*Ibid*).

Ik groet allen die voor de heiligverklaring van de heilige Jozefmaria naar Rome zijn gekomen vanuit de Engelsprekende landen. Wanneer jullie weer

De boodschap van de heilige
Jozefmaria richt zich tot vrouwen
en mannen, die gezond zijn of
ziek, rijk of arm, jong of oud

naar huis gaan, neem dan het onder-richt van de nieuwe heilige mee en probeer dat in praktijk te brengen. Vraag de heilige Jozefmaria dat hij jul- lie leert *het proza van elke dag* - de meest gewone situaties - *om te zetten in heldendichten*: in verlangens en daden van heiligheid en apostolaat. De Franstaligen wil ik herinneren aan het belang om aan de apostolische opdracht van de Kerk mee te werken. Het is een plicht van elke christen om de wereld van de kunst, de letteren, de wetenschap en de techniek vruchtbaar te maken met de geest van het evange- lie. Vraag de voorspraak van de heilige Jozefmaria om het streven, dat God zelf in zijn ziel grifte, in praktijk te brengen: *Christus* - met ons werk, wat dat ook mag zijn - *te plaatsen aan de top van*

alle menselijke activiteiten. De Kerk eert vandaag de heilige maagd Maria met de aanroeping van Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans. Het is een vreugdevolle gedachte te beden- ken dat de heiligverklaring van onze stichter heeft plaats gehad aan de voor- avond van een feest van de heilige Maria. Deze samenloop is als een teken van haar liefdevolle bijstand als Moeder. Nu wij de Heer opnieuw dan- ken voor de heiligverklaring, nemen wij vol vertrouwen onze toevlucht tot haar. Nogmaals breng ik jullie in herin- nering: *Deo omnis gloria!*, terwijl wij de Heer vragen dat het verlangen naar persoonlijke heiligheid en apostolaat in de omstandigheden van het gewone leven, steeds toeneemt onder de christenen. Amen.

De vreugde en dankbaarheid van duizenden mensen

Begroetingswoorden van mgr. Javier Echevarría tot paus Johannes Paulus II tijdens de audiëntie op 7 oktober op het Sint Pietersplein, de dag na de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá.

Heilige Vader,
Tien jaar geleden heeft mijn voorganger als prelaat van het Opus Dei, mgr. Álvaro del Portillo, na de zaligverklaring van Jozefmaria Escrivá enkele woorden van dankzegging gericht tot uwe Heiligheid. Vandaag heb ik de onverdiende eer om uiting te geven aan de vreugde en dankbaarheid van de duizenden gelovigen en medewerkers van de prelatuur, en van de talloze personen die een grote devotie hebben tot de heilige Jozefmaria Escrivá en die, in en buiten Rome, met intense vreugde hebben deelgenomen aan de ceremonie van de heiligverklaring.

ring. Dank u, Heilige Vader.

De plechtige erkenning van de heiligheid van deze goede en trouwe dienaar, die door de Heer is aangesteld als verkondiger van de universele oproep tot heiligheid en apostolaat in de gewone omstandigheden van het leven, nodigt alle katholieken uit om God te ontmoeten in de vervulling van de eigen gezins-, beroeps- en sociale verplichtingen. De heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá is zonder twijfel een geschenk voor de hele wereld, omdat we altijd behoefte zullen hebben aan voorsprekers bij de troon van God. Vooral voor de

“ De heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá is een geschenk voor de hele wereld ”

“ Wij zullen altijd behoefte hebben aan voorsprekers bij de troon van God ”

lekengelovigen is het een nieuwe reden tot vertrouwen. Zij zien zich opnieuw bevestigd in hun verheven roeping als kinderen van God in Jezus Christus om, zoals hun hemelse Vader, volmaakt te zijn in de gewone omstandigheden van het leven. Zoals uwe Heiligheid in de apostolische brief *Novo millennio ineunte* heeft geschreven, “is dit het moment om deze ‘hoge graad’ van gewoon christelijk leven opnieuw vol overtuiging aan allen voor te houden” (NMI, 31). Het komt mij voor dat de heilige Jozefmaria Escrivá een van degenen is geweest die zijn tijd vooruit was, door

de universele oproep tot heiligheid en apostolaat in herinnering te brengen die het Tweede Vaticaans Concilie met zoveel kracht heeft verkondigd. Hij heeft deze leer niet slechts over de wereld verspreid, geruggesteund door het voorbeeld van zijn vreugdevolle en constante ascetische strijd; hij heeft ook, de wil van God volgend, in de Kerk een weg van heiliging geopend die “zo oud en zo actueel als het evangelie zelf” is. Hierin kunnen we een teken zien van de goddelijke barmhartigheid jegens de mensen en een doeltreffend instrument ten dienste van de Kerk bij het vervullen van

De vrijwilligers vullden een sleutelrol in de organisatie. "Op 6 oktober was ik juist jarig", vertelt een van hen. "Het was tegelijk de meest vermoeiende en meest gelukkige dag van mijn leven"

De pelgrims kwamen uit 84 landen: een derde uit Italië, een derde uit andere landen van Europa en een derde uit de rest van de wereld

haar heilszending.

Heilige Vader, duizenden mensen vieren vandaag over de hele wereld feest, binnen en buiten de zichtbare grenzen van de Kerk. Er zijn inderdaad veel niet-katholieken en zelfs niet-christenen die de persoon Jozefmaria Escrivá bewonderen en zijn onderricht gebruiken als inspiratiebron voor hun gedrag en voor hun beroeps- en sociale activiteiten. Ook deze mensen hebben een hoopvolle impuls ontvangen voor hun inspanning om de wereld te verbeteren. Een wereld die door onrechtvaardigheden wordt belaagd en die tegelijkertijd naar begrip en vrede verlangt.

“ De leken-gelovigen zien zich opnieuw bevestigd in hun verheven roeping als kinderen van God ”

In de tien jaren die zijn verlopen sinds de zaligverklaring van Jozefmaria Escrivá, is het apostolische werk van de gelovigen en medewerkers van de prelatuur van het Opus Dei in intensiteit en omvang uitgebreid over veel landen. Ze hebben, gesteund door de genade van God, hun initiatieven ten gunste van allerlei mensen, in het bijzonder van de meest hulpbehoevenden, vermenigvuldigd. Bij gelegenheid van de honderdste verjaardag van de heilige Jozefmaria Escrivá zijn er tientallen initiatieven op het gebied van menselijke en professionele vorming opgezet in ontwikkelingslanden en in de arme wijken van ver-

scheidene grote steden, om er aldus van te getuigen dat het streven naar persoonlijke heiligheid - de vereniging met God - niet is te scheiden van concrete zorg voor het materiële en geestelijke welzijn van de medemens.

Heilige Vader, u kunt verzekerd zijn van het volhardende en vurige gebed van de gelovigen en de medewerkers van het Opus Dei in de hele wereld voor u en uw intenties. Ik vertrouw deze gebeden toe aan de heilige maagd Maria, die wij vandaag bijzonder gedenken onder de aanroeping van Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans: deze gebeden zullen, ver-

“ Er zijn inderdaad veel niet-katholieken en zelfs niet-christenen die de persoon Jozefmaria Escrivá bewonderen ”

rijkt door haar moederlijke bemiddeling bij Jezus, uwe Heiligheid helpen in de vervulling van uw opdracht als opperherder. Heilige Vader, nogmaals wil ik u hartelijk danken.

Alvorens naar uw woorden te gaan luisteren, feliciteer ik u uit naam van allen met de aanstaande verjaardag van uw uitverkiezing als opvolger van Petrus. Ik vraag u voor alle gelovigen en medewerkers van de prelatuur van het Opus Dei, en voor de talloze mensen die devotie hebben tot de heilige Jozefmaria Escrivá en voor mijzelf, de sterkte van uw apostolische zegen.

Jozefmaria Escrivá: de heilige van het gewone

Na de mis van dankzegging voor de heiligverklaring van de stichter van het Opus Dei ontving paus Johannes Paulus II de deelnemers in audiëntie. Hij hield daarbij de volgende toespraak.

1 Geliefde broeders en zusters, Met vreugde richt ik mijn hartelijke groet tot jullie, op deze dag na de heiligverklaring van de zalige Jozefmaria Escrivá de Balaguer. Ik dank Z.H.Ex. Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, voor de woorden die hij gesproken heeft namens alle aanwezigen. Met genegenheid groet ik de vele kardinalen, bisschoppen en priesters die aan deze vie-

ring hebben willen deelnemen. Deze feestelijke ontmoeting brengt een grote variëteit aan gelovigen bijeen, afkomstig uit allerlei landen en met de meest uiteenlopende sociale en culturele achtergronden: priesters en leken, mannen en vrouwen, jongeren en ouderen, intellectuelen en werklieden. Dit is een teken van de apostolische ijver die in de ziel van de heilige Jozefmaria brandde.

2 Wat bij de stichter van het Opus Dei opvalt, is zijn liefde voor de wil van God. Er bestaat een betrouwbare maatstaf voor de heiligheid, namelijk het trouw vervullen van de wil van God tot de laatste consequenties. De Heer heeft een bedoeling met ieder van ons; aan iedereen afzonderlijk vertrouwt Hij een opdracht op aarde toe. De heilige zou zichzelf niet eens kunnen voorstellen buiten dit plan van God.

De heilige Jozefmaria was door de Heer uitgekozen om de universele roeping tot heiligheid te verkondigen en om aan te geven dat de gewone activiteiten waaruit het dagelijks leven bestaat, een weg tot heiligheid zijn. Men zou kunnen zeggen dat hij de heilige van het gewone was. Hij was er van overtuigd dat voor eenieder die vanuit het geloof leeft, alles een gelegenheid is tot een ontmoeting met God.

Vanuit dit perspectief bezien, openbaart het gewone leven een onverwachte grootsheid.

3 Escrivá was een heilige met een enorme menslievendheid. Allen die met hem omgingen, van welke cultuur of sociale afkomst dan ook, beschouwden hem als een vader. Hij gaf zich totaal over voor de dienst aan de anderen omdat hij ervan overtuigd was dat iedere ziel een schat is: in feite, zo stelde hij, is iedere mens al het Bloed van Christus waard. Deze houding van dienstbaarheid was duidelijk zichtbaar in de toewijding aan zijn priesterlijk ambt en in de grootmoedigheid waarmee hij zoveel evangelisatiewerken en ontwikkelingsprojecten ten dienste van de armsten vooruit heeft gebracht.

De Heer heeft hem de gave van het goddelijk kinschap diepgaand doen begrij-

pen. Hij heeft anderen geleerd om het aardse gelaat van een Vader te aanschouwen in de God die tot ons spreekt door middel van de meest uiteenlopende gebeurtenissen van het leven. Een Vader die ons liefheeft, die ons stap voor stap volgt en ons beschermt, ons begrijpt en van ieder van ons beantwoording aan zijn liefde verwacht. De beschouwing van deze vaderlijke aanwezigheid, die de mens vergezelt op alle wegen der aarde, geeft aan de christen een onverwoestbaar vertrouwen; op ieder moment kan hij vertrouwen op de hemelse Vader. De gelovige is aldus per definitie een optimist, want hij weet zich kind van God in Christus.

4 De heilige Jozefmaria was er ten diepste van overtuigd dat het christelijk leven een opdracht en een apostolaatswerk inhoudt. We zijn op aarde om haar te verlossen in Christus. Hij bemindde de wereld

hartstochtelijk met "verlossende liefde" (vgl. *Katechismus van de Katholieke Kerk*, 604). Daarom heeft zijn onderricht zoveel gewone christenen geholpen om te ontdekken dat het geloof verlossende kracht heeft, die de aarde kan omvormen. Deze boodschap heeft vergaande gevolgen voor de evangeliserende taak van de Kerk.

Deze kerstent de wereld "van binnen uit". Er kan daarom geen conflict bestaan tussen de goddelijke wet en de eisen van de authentieke menselijke vooruitgang. Deze heilige priester leerde dat Christus de top moet zijn van alle menselijke activiteiten (vgl. *Job* 12, 32). Zijn boodschap brengt de christenen ertoe werkzaam te zijn op de plaatsen waar aan de toekomst van de maatschappij vorm gegeven wordt. De actieve aanwezigheid van de leek in alle beroepen en in de meest uitgestrekte horizons van de ontwikke-

Het goddelijke in het
menselijke ontbeken

ling zal beslist leiden tot een positieve bijdrage aan de vereniging tussen geloof en cultuur, waar onze tijd zo veel behoefte aan heeft.

5 De heilige Jozefmaria heeft heel zijn leven ten dienste gesteld van de Kerk. De priesters, de leken - die de meest uiteenlopende wegen bewandelen - en de religieuzen, vinden in zijn geschriften een bron van inspiratie. Geliefde broeders en zusters, als jullie de heilige met openheid van hart en geest imiteren, bereid om de lokale Kerk te dienen, dragen jullie bij aan de versterking van de spiritualiteit van de gemeenschap, die in de apostolische brief *Novo millennio ineunte* wordt aangegeven als een van de belangrijkste doelstellingen van onze tijd.

Het is voor mij een reden tot vreugde te besluiten met een verwijzing naar het liturgische feest van vandaag, Onze Lieve

Vrouw van de Rozenkrans. De heilige Jozefmaria heeft een mooi boekje geschreven, getiteld: *De Heilige Rozenkrans*. Het baseert zich op het geestelijk kind zijn, een geestelijke houding die kenmerkend is voor degenen die tot een totale overgave aan de wil van God wensen te komen. Van harte vertrouw ik jullie allen, met jullie gezinnen en apostolaatswerken, toe aan de moederlijke bescherming van Maria en ik bedank jullie voor jullie aanwezigheid.

6 Nogmaals wil ik alle aanwezigen bedanken, in het bijzonder degenen die van ver gekomen zijn. Ik nodig jullie uit, geliefde broeders en zusters, een helder getuigenis van geloof te brengen naar alle delen van de wereld, volgens het voorbeeld van jullie heilige stichter. Ik begeleid jullie met mijn gebed en zegen jullie, je gezinnen en je bezigheden van harte.

Het goddelijke in het menselijke ontdekken

Preek tijdens de mis van dankzegging voor de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá door de vicaris-generaal van het Opus Dei, mgr. Fernando Ocariz. Basiliek van San Eugenio, Rome, 10 oktober 2002.

1 Het verhaal van de eerste wonderbaarlijke visvangst, dat we zojuist in het evangelie gelezen hebben, eindigt met de roeping van Petrus en enkele van zijn metgezellen om alles achter te laten en Christus te volgen (vgl. *Lc 5, 10*). De heilige Jozefmaria heeft deze scène vaak overwogen. Hij bleef onder andere stilstaan bij de gedachte dat de Heer ons tegemoet komt in de gewone omstandigheden van het leven, in het bijzonder in onze dagelijkse arbeid. In een preek zei hij: "Uw menselijke roeping is een deel, zelfs een belangrijk deel van uw goddelijke roeping. Dat is de reden waarom u uzelf moet heiligen en tegelijk

moet bijdragen tot de heiliging van anderen, met andere woorden, u moet zich heiligen door uw werk en uw omgeving te heiligen" (*Als Christus nu langskomt*, 46).

Deze positieve kijk op de wereld – en in het bijzonder op de arbeid –, die de stichter van het Opus Dei uitdroeg, vindt zijn wortel in de overtuiging dat de schepping van oorsprong goed is (vgl. *Gen 1, 31*). Hij baseerde deze goedheid in het bijzonder op de woorden van Genesis uit de eerste lezing van de mis: God bracht de mens in de tuin van Eden *ut operaretur*, om die te bewerken (*Gen 2, 15*) en om de aarde te onderwerpen en over alle

scheepselen te heersen, en aldus in zekere zin de schepping te voltooien (vgl. *Gen 1, 27-28*).

Dat betekent niet de ogen sluiten voor de werkelijkheid, ook niet voor de zonde in de wereld. "Het goede vermengt zich met het kwade in de geschiedenis van de mensheid", aldus de heilige Jozefmaria. "Daarom moet de christen een goed onderscheidingsvermogen bezitten. Maar dat mag hem er nooit toe verleiden om te ontkennen dat de werken van God goed zijn. Het moet integendeel voor hem aanleiding zijn om het goddelijke te ontdekken dat zich in het menselijke manifesteert, zelfs achter onze eigen zwakheden." (*Gesprekken met mgr. Escrivá*, 70).

2 Samen met de goedheid van de schep-

ping – ook al is die door de zonde verwond – dienen wij met bewondering en dankbaarheid de menswording van de Zoon van God te overwegen: "Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered." (*Job 3, 16-17*). Als wij God liefhebben, hoe kunnen wij dan niet van de wereld houden? Laten we ook naar andere bekende woorden van de nieuwe heilige luisteren: "Onze wereld is goed, omdat ze goed is voortgekomen uit de hand van God. Pas de zonde van Adam, de zonde van menselijke eierzucht is het geweest die de goddelijke harmo-

nie van het geschapene heeft verbroken.

“Maar toen de volheid der tijden gekomen was, heeft God de Vader zijn enige Zoon gezonden. Door de inwerking van de heilige Geest heeft deze het

vlees aangenomen in Maria altijd Maagd, om zo de vrede te herstellen en, door de mens vrij te kopen van de zonde, ons te maken tot kinderen van God, in staat om deel te nemen aan Gods eigen leven: *ut adoptionem filiorum reciperemus* (Gal 4, 5) opdat wij het kindschap Gods zouden beërven. Zo werd aan die nieuwe mens, die nieuwe tak der zonen van God, (vgl. Rom 6, 4-5) de kracht gegeven om gans het heelal te bevrijden van de wanorde door alles te herstellen in Christus (vgl. Ef 1, 9-10) die alles met God heeft verzoend (vgl. Kol 1, 20)” (*Als Christus nu langskomt*, 183).

Ons goddelijk kindschap bestaat er niet alleen in dat wij met God omgaan zoals een zoon met zijn vader. Dat zou al veel zijn. Het betekent dat de heilige Geest ons werkelijk verenigt met Christus als God de Zoon en dat wij door Hem, als ledematen van zijn Lichaam, werkelijk kinderen van God de Vader zijn (vgl. Johannes Paulus II, encycliciek *Dominum et vivificantem*, 52). “Nooit zullen we ver genoeg kunnen doordringen in dit immense wonder”, schreef mgr. Álvaro del Portillo, “en nooit zullen we God er genoeg voor kunnen danken dat Hij zich gewaardigd heeft ons te doen delen in het goddelijk leven van de Allerheiligste Drie-eenheid, door ons te verheffen tot de conditie van kinderen van God (...). Reeds nu zijn wij kinderen van zijn

“ Wij moeten ons gedrongen voelen met Christus mee te werken aan de redding van de mensheid ”

kudde: van de Kerk ‘verenigd in de eenheid van de Vader en de Zoon en de heilige Geest’ (H. Cyprianus, *De oratione dominica*, 23). Zo moeten wij altijd naar de Kerk kijken en intensief

werken aan het bevorderen en verbeteren van de broederlijkheid die ons verenigt met alle leden van het Mystieke Lichaam van Christus. We moeten alles wat op de heilige Kerk betrekking heeft zien als iets dat ons heel erg aangaat” (*Pastorale brief*, 1 augustus 1991).

3 Laten wij de christelijke oproep tot een vertrouwelijke omgang met God - tot de heiligheid - meer serieus nemen; niet als iets algemeen maar concreet: als de wil van God voor ieder van ons, die bij onze naam geroepen zijn. De heilige Jozefmaria hield veel van de bijbelse woorden: “Ik heb u verlost en u bij uw naam geroepen: u bent van Mij” (*Jes 43, 1*. Vgl. H. Jozefmaria Escrivá, *Als Christus nu langskomt*, 59; *Vrienden van God*, 312; *De Voor*, 12). De wil van God. Sint Paulus zegt: “Want dit is de wil van God: dat u zich heiligt” (1 Tes 4, 3). De Heer stelt ons de heiligheid niet alleen voor als een doel waarnaar wij moeten streven, maar veel eerder als een doel dat God zichzelf heeft gesteld om bij ons te bereiken. Wij moeten daarom niet ontmoedigd raken door onze zwakheid, want wij kunnen altijd rekenen op de kracht van God wanneer wij vaak naar de bronnen van de genade gaan: naar de eucharistie, de biecht, het gebed. Met deze “geleende kracht” (*De Weg*, 728) zijn wij in staat het werk en de rust, het gezinsleven en de sociale betrek-

kingen, gezondheid en ziekte, te heiligen. Dat wil zeggen, wij kunnen onze beperkingen en ellende overwinnen en vooruitgaan op de weg, die door de werking van de heilige Geest, leidt naar de uiteindelijke vereniging met Jezus Christus “in de glorievolle vrijheid van Gods kinderen” (Rom 8, 21).

Proberen wij ons meer te verdiepen in dit onderricht. Spannen wij ons in opdat het ons denken bepaalt en richting geeft aan ons dagelijks handelen. Verbreiden wij het onder familie, vrienden en collega's met een constante apostolische inzet. Wij moeten ons immers gedrongen voelen met Christus mee te werken aan de redding van de mensheid. Wat is het mooi om, zoals Sint Paulus zegt, “Gods medewerkers” (1 Kor 3, 9) te zijn.

4 Het doel waartoe wij allen geroepen zijn is heel verheven: heilig worden, de volheid van het goddelijke kindschap bereiken. Maar de heilige Jozefmaria laat ons met zijn woord en voorbeeld zien, dat wij voor dit doel geen buitengewone dingen hoeven te doen. Wij moeten enkel God en de naaste liefhebben in de vervulling van onze dagelijkse plichten, met de kracht die de Heer ons geeft in de sacramenten en in het gebed.

De heiligverklaring van Jozefmaria is reden tot grote blijdschap, maar het moet voor ons ook een stimulans zijn om met meer gedecideerdheid en edelmoedigheid aan onze christelijke roeping te beantwoorden. Dat ieder van ons God mag leren ont-

“ De Heer stelt ons de heiligheid niet alleen voor als een doel waarnaar wij moeten streven, maar veeleer als een doel dat God zichzelf heeft gesteld om bij ons te bereiken ”

dekken en liefhebben en Hem mag leren dienen in onze naaste midden in het gewone leven: in het gezin, op het werk en in ons sociale leven. Vragen wij de nieuwe heilige dat wij elke dag beter mogen beantwoorden aan de oproep van de Heer.

Aan het begin van dit derde millennium vraagt Johannes Paulus II van ons “dezelfde bewogenheid als die van de eerste christenen: we mogen rekenen op de kracht van dezelfde Geest die met Pinksteren werd uitgestort en die ons ertoe drijft een nieuw begin te maken, gesterkt door de hoop ‘die niet wordt teleurgesteld’ (Rom 5, 5)” (*Novo millennio ineunte*, 58). Aldus vervullen wij het verlangen van de heilige Jozefmaria, dat hij al in de jaren dertig formuleerde als doel van al zijn inspanningen: “Christus kennen, Hem door anderen laten kennen, Hem op alle plaatsen verkondigen.” Moge dit ook de samenvatting van ons leven zijn. Wij vragen dit aan God op voorspraak van de heilige Maagd en van de nieuwe heilige. Dat alle christenen deze opdracht trouw mogen vervullen. Dit geldt in het bijzonder voor de gelovigen van het Opus Dei. Dat wij dit, ondanks onze zwakheden, mogen doen in vereniging met onze prelaat en vader,

onder de paus als opperherder en verenigd met heel de Kerk. Zoals onze stichter het graag uitdrukte: “*omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*, allen met Petrus naar Jezus door Maria” (*Als Christus nu langskomt*, 139). Amen.

Het gewone leven is de arena van onze strijd voor de heiligheid

Preek van de prelaat van het Opus Dei, mgr. Javier Echevarría, tijdens de laatste mis van dankzegging voor de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá op 10 oktober 2002 in de Romeinse basiliek van San Eugenio.

1 De onvergetelijke dagen rond de heiligverklaring van de heilige Jozefmaria Escrivá lopen ten einde. Na acht dagen in deze basiliek van San Eugenio voor het gebed van de gelovigen te zijn uit-

gesteld, zullen zijn stoffelijke resten worden teruggeplaatst in de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede. Daarna zal ieder van ons terugkeren naar zijn alledaagse bezigheden:

naar het gewone leven, dat de arena is van onze strijd voor de heiligheid.

Wij kunnen ons afvragen: wat zijn onze voornemens na deze Romeinse dagen, waarin wij de wonderlijke universaliteit hebben ervaren van de Kerk en van het Opus Dei als klein deel van de Kerk? Hoe moet mijn leven nu en later verlopen? Wat kan ik namens heilige Jozefmaria zeggen tegen degenen die niet bij de heiligverklaring konden zijn, ook al waren ze deze dagen geestelijk wel aanwezig?

Als ik hen zou spreken, zou ik hen herinneren aan wat onze geliefde don Álvaro tien jaar geleden zei in een van de dankzeggingsmissen voor de zalig-

verklaring van onze stichter. Hij zei dat er een "nieuwe fase in het leven van het Opus Dei (...), in het leven van ieder van zijn leden begint. Een fase van grotere liefde tot God, van meer apostolische inzet en van een edelmoedigere dienst aan de Kerk en de mensen; oftewel een fase van grotere trouw aan de geest van heiliging in de wereld, die onze stichter ons heeft nagelaten" (*Preek in de mis van dankzegging voor de zaligverklaring van Jozefmaria Escrivá*, 21 mei 1992). Met andere woorden: dagelijks tot persoonlijke inkeer komen.

Ik zou deze drie punten willen aan-

stippen. Ik vraag de Heer dat hij deze bij ons inprent en ons helpt ze in praktijk te brengen.

2 Een grotere liefde tot God. De maanden

vóór deze heiligverklaring hebben we ons ingezet om elke dag tot inkeer te komen. Hoe vaak hebben wij dit op voorspraak van de heilige Jozefmaria Escrivá gevraagd. We zijn ons ervan bewust dat de weg naar de heiligheid geplaveid is met bekeringen. Inkeer bestaat niet alleen in het omarmen van het ware geloof, of in het afwijzen van de zonde om de genade vrij baan te geven. Vriendschap met God is een vereiste om in zijn intimiteit te treden. Maar dat is niet voldoende. Zoals onze stichter deed, is het nodig in die intieme omgang te groeien, door ons steeds meer met Christus te vereenzelvigen, totdat we met Paulus kunnen zeggen: *vivo autem, iam non ego, vivit vero in me Christus (Gal 2, 20)*, ikzelf leef niet meer, Christus is het die leeft in mij; want op elk moment volg ik trouw de sporen die de Heer op zijn aardse voetocht heeft achtergelaten. "Stel je nooit tevreden met wie je bent - zegt Sint Augustinus -, als je wilt bereiken wat je nog niet bent. Want daar waar je tevreden dacht te zijn, daar stopte je. Als je zou zeggen: 'Nu is het genoeg!', dan zou je verliezen. Groei altijd, ga altijd vooruit" (*Preek 169, 18*).

Op de pelgrimstocht naar de hemel is deze inspanning om elke dag vooruit te gaan en in de heiligende taak met de

“ Het voornemen om God meer lief te hebben moet zich vertalen in meer apostolische inzet ”

heilige Geest mee te werken, noodzakelijk. Dat is mogelijk door telkens weer tot inkeer te komen; misschien in kleine zaken, maar wel concreet en constant. Dat zijn als

het ware de stappen die de ziel zet om steeds dichterbij God te komen. Het zou daarom passend zijn dat wij deze dagen afsluiten met het voornemen om het onderricht in praktijk te brengen van degene die door de Heer is aangewezen - door hem het Opus Dei te laten zien - als heraut en voorbeeld van de universele oproep tot heiligheid en apostolaat in de gewone omstandigheden van het dagelijkse leven. Vragen wij God de Vader, op voorspraak van deze heilige priester, waartoe de Kerk ons in de Mis uitnodigt: *dat wij, in het trouw vervullen van onze dagelijkse arbeid in de Geest van Christus, ons vereenzelvigen met uw Zoon* (Mis van de heilige Jozefmaria, *collecta*). Wij vragen, Heer, dat wij als christenen ons allemaal verdiepen in de betekenis van het goddelijk kinschap, met de geest en doeltreffendheid waarmee de heilige Jozefmaria dat trouw aan de ingevingen van de Geest probeerde.

Onze hoop is, ondanks onze geringheid, zeker: God wil ons in Christus en door de heilige Geest tot de volmaaktheid van de liefde voeren. *Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. De geest die gij ontvangen hebt, is er niet een van slaafsheid, die u opnieuw vrees*

zou aanjagen. Gij hebt een geest van kinschap ontvangen, die ons doet uitroepen: Abba, Vader! De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest, dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God tezamen met Christus, daar wij delen in zijn lijden, om ook te delen in zijn verbeerlijking (Rom 8, 14-17).

3 Het voornemen om God meer lief te hebben, ons volledig met Christus te vereenzelvigen, te beantwoorden aan de werking van de heilige Geest, moet zich vertalen in meer apostolische inzet. De liturgie nodigt ons uit om *verenigd met de allerheiligste maagd Maria het werk van de Verlossing met vurige liefde te dienen* (Mis van de heilige Jozefmaria, *collecta*).

Jullie staan op het punt terug te keren naar je land, naar je gezin en je werk. Ga in de wetenschap dat God jullie als instrument wil gebruiken om Zijn woord en Zijn genade over de aarde te verbreiden. Kijk om je heen: in je werkring, je sociale omgeving, je familie. Daar komen jullie zoveel mensen - kinderen van God - tegen, die onvoldoende oog hebben voor de grote waardigheid die zij als gedoopten bezitten; noch voor de grootse roeping waarmee God hen uitnodigt om te delen in Zijn leven. Misschien heeft niemand hen over God gesproken

“ Wij kunnen rekenen op de machtige hulp van de Maagd en van de heilige Jozef, van de engelbewaarders, van de heilige Jozefmaria en van alle heiligen ”

of hen ervan overtuigd dat zij bestemd zijn voor het Geluk, met hoofdletter: het eeuwig geluk, waar alle mensen naar streven en dat de aardse dingen ons niet kunnen verschaffen.

Wij moeten hen uit hun slaap wakker schudden en hun de ogen openen met het voorbeeld van ons leven en het enthousiasme van onze woorden, en hen aldus tot Jezus leiden. Wij kunnen rekenen op de machtige hulp van de Maagd en van de heilige Jozef, van de engelbewaarders, van de heilige Jozefmaria en van alle heiligen. Wij zijn niet beter dan hen, maar de Heer heeft ons in zijn onmetelijke liefde gezocht. Hij nodigt ons uit om op alle wegen en kruispunten van de wereld de broeders en zusters die ons omringen te ontmoeten.

Het wonder van het evangelie van vandaag herhaalt zich: de apostelen, trouw aan het gebod van Christus, *vingen zulk een massa vissen in hun netten, dat deze dreigden te scheuren (Lc 5, 6)*. In de woorden van de stichter van het Opus Dei denken ook wij aan "de ellende waaruit wij gemaakt zijn, wanneer we denken aan zoveel mislukkingen door onze hoogmoed; tegen deze majesteit van God, van Christus als visser, moeten wij met Sint Petrus zeggen: *Heer, ik ben een zondig mens* (vgl. *Lc 5, 8*). Dan zal Christus aan jou en mij zeggen

Op 8, 9 en 10 oktober
werden in Rome 29 missen
van dankzegging in
achtien talen gevierd

Na de laatste dankzeggingsmis
werd het lichaam van de
heilige Jozefmaria teruggebracht
naar de prelaatskerk van
O.L.Vrouw van de Vrede
aan de Viale Bruno Buozzi 75

wat Hij tegen Simon Petrus zei: *voor-
taan zult ge mensen vangen* (Lc
5,10). Dit is een goddelijk gebod met
een goddelijke zending en goddelijke
doeltreffendheid” (*Aantekeningen bij
een meditatie*, 3-11-1955).

4 Onze inspanning om heilig te zijn en
apostolaat te doen heeft één doel: de
eer van God, de redding van de zielen:
een edelmoedigere dienst aan de Kerk
en aan alle mensen, zoals don Álvaro
het tien jaar geleden uitdrukte. Maar
we moeten niet vergeten dat wij de
anderen niet kunnen dienen, als wij
onzelf niet dagelijks inzetten voor
degenen rondom ons. De heilige
Jozefmaria Escrivá had tijdens zijn
aardse leven geen ander doel dan God,
de Kerk, de paus en alle zielen te die-

nen. Hij volgde het voorbeeld van de
Meester die *niet gekomen is om
gediend te worden, maar om te die-
nen en zijn leven te geven als losprijs
voor velen* (Mt 20, 28). Deze heilige
priester hield van de zielen, omdat hij
de mensen rondom hem met een fijn-
gevoelige liefde beminde.

Als dienaar van allen, stelde hij zich in
het bijzonder ten dienste van de Kerk
en van de paus. Hij schreef: “Denk
eraan dat, in de hiërarchie van liefde en
gezag, na God en Onze Lieve Vrouw de
paus komt. Daarom zeg ik vaak: *dank
U, God, voor de liefde tot de paus die
u in mijn hart hebt gelegd*” (*Brief 9
januari 1932*, 20).

Laten wij deze liefde en waardering
voor de paus volgen. Zijn waardigheid

als plaatsvervanger van Christus, als
dolce Cristo in terra, is voldoende
reden om ons met heel ons hart met de
heilige Vader verenigd te voelen. Dit
vloeit voort uit een ware en eigenlijke
kinderlijke plicht. Maar onze dankbaar-
heid jegens Johannes Paulus II is
bovendien gepast, omdat hij het werk-
tuig van God is geweest voor de heilig-
verklaring van onze stichter. Bidden wij
daarom intens voor hem en voor zijn
intenties, brengen wij offers en dragen
wij ons beroepswerk met bovenna-
tuurlijke en menselijke perfectie op.
Denk, met woorden van onze stichter,
vooral aan de paus “wanneer de moei-
te van het werk je er misschien aan
herinnert, dat je aan het dienen bent.
Want dienen uit Liefde is een geweldi-
ge zaak, die het hart met vrede vervult,

ook al zullen de onaangename kanten
niet ontbreken” (*Brief 31 mei 1943*,
11). Als wij deze raadgevingen volgen,
zullen wij met zekerheid en *met
vreugde voortgaan op de weg van
onze heiliging* (Mis van de heilige
Jozefmaria, *gebed na de communie*).

Vertrouwen wij deze voornemens toe
aan de allerheiligste Maagd, Moeder
van de Kerk. Zij zal met medewerking
van haar bruidegom de heilige Jozef,
die wij zoveel vereren, met de heilige
engelbewaarders en alle heiligen, en
speciaal met de heilige Jozefmaria
Escrivá, deze wensen voorleggen aan
de allerheiligste Drie-eenheid, die ze
met welwillendheid zal aanvaarden en
ons de genade zal geven om ze trouw
te vervullen. Amen.